

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

29. října 2015 *

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 93/13/EHS — Smlouva o hypotečním úvěru — Zneužívající klauzule — Řízení o výkonu rozhodnutí — Námitka — Propadné procesní lhůty“

Ve věci C-8/14,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Juzgado de Primera Instancia n°4 de Martorell (soud prvního stupně č. 4 v Martorellu, Španělsko) ze dne 28. října 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 10. ledna 2014, v řízení

BBVA SA, dříve Unnim Banc SA,

proti

Pedru Peñalva Lópezovi,

Clara López Durán,

Diegu Fernández Gabarrovi,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, místopředseda Soudního dvora vykonávající funkci předsedy prvního senátu, F. Biltgen, A. Borg Barthet, E. Levits (zpravodaj) a S. Rodin, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. února 2015,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za BBVA SA, dříve Unnim Banc SA, J. Rodríguez Cárcamem a B. García Gómezem, abogados,
- za P. Peñalva López, C. López Durán a D. Fernández Gabarra M. Alemany Canalsem, A. Martínez Hiruelou, T. Morenem a A. Davalosem, abogados,
- za španělskou vládu M. J. García-Valdecasas Dorrego, jako zmocněnkyní,
- za Evropskou komisi J. Baquero Cruzem a M. van Beekem, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: španělština.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. května 2015

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 6 a 7 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi BBVA SA, dříve Unnim Banc SA (dále jen „BBVA“), a D. Fernández Gabarrem, P. Peñalva Lópezem a C. López Durán, týkajícího se jejich námitky proti výkonu rozhodnutí vedeného na parkovací místo a pomocnou hospodářskou budovu zatížené hypotékou.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 6 odst. 1 směrnice 93/13 zní:
„Členské státy stanoví, že nepřiměřené podmínky [zneužívající klauzule] použité ve smlouvě uzavřené prodávajícím nebo poskytovatelem se spotřebitelem nejsou podle jejich vnitrostátních právních předpisů pro spotřebitele závazné a že smlouva zůstává pro strany závaznou za stejných podmínek, může-li nadále existovat bez dotyčných nepřiměřených podmínek [zneužívajících klauzulí].“
- 4 Článek 7 odst. 1 uvedené směrnice má následující znění:
„Členské státy zajistí, aby v zájmu spotřebitelů a konkurentů existovaly přiměřené a účinné prostředky zabráňující dalšímu používání nepřiměřených podmínek [zneužívajících klauzulí] ve smlouvách, které uzavírají prodávající nebo poskytovatelé se spotřebiteli.“

Španělské právo

- 5 Zákon 1/2013 o prostředcích posílení ochrany hypotečních dlužníků, restrukturalizaci dluhů a o sociálním bydlení (ley 1/2013 de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de deuda y alquiler social) ze dne 14. května 2013 (BOE č. 116 ze dne 15. května 2013, s. 36373) pozměnil občanský soudní řád (ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil) ze dne 7. ledna 2000 (BOE č. 7 ze dne 8. ledna 2000, s. 575), který byl sám pozměněn nařízením s mocí zákona 7/2013 o naléhavých daňových a rozpočtových opatřeních podporujících výzkum, vývoj a inovaci (decreto-ley 7/2013 de medidas urgentes de naturaleza tributaria, presupuestarias y de fomento de la investigación, el desarrollo y la innovación) ze dne 28. června 2013 (BOE č. 155 ze dne 29. června 2013, s. 48767, dále jen „občanský soudní řád“).
- 6 Čtvrté přechodné ustanovení zákona 1/2013 (dále jen „sporné přechodné ustanovení“) se týká řízení o výkonu rozhodnutí zahájených a neskončených před nabytím účinnosti zákona 1/2013. Toto ustanovení zní:
„1. Změny [občanského soudního řádu] provedené tímto zákonem se použijí na řízení o výkonu rozhodnutí již zahájená ke dni nabytí jeho účinnosti výhradně vůči opatřením, která mají být teprve přijata.

2. V řízeních o výkonu rozhodnutí probíhajících v okamžiku nabytí účinnosti zákona, u nichž uplynula lhůta deseti dnů pro podání námitky podle čl. 556 odst. 1 [občanského soudního řádu], mají každopádně povinné osoby lhůtu jednoho měsíce k podání mimořádné incidenční námitky proti výkonu rozhodnutí na základě nových důvodů pro námitku stanovených v čl. 557 odst. 1 bodě 7 a v čl. 695 odst. 1 bodě 4 [občanského soudního řádu].

Uvedená propadná lhůta jednoho měsíce začíná běžet dnem následujícím po nabytí účinnosti tohoto zákona a incidenční podání námitky účastníkem řízení má za následek přerušení řízení až do rozhodnutí o námitce, v souladu s ustanoveními článku 558 a násl. a článku 695 [občanského soudního řádu].

Toto přechodné ustanovení se uplatní na každé řízení o výkonu rozhodnutí, které nebylo zakončeno předáním nemovitosti do držby nabyvatele podle ustanovení článku 675 [občanského soudního řádu].

3. Rovněž tak v probíhajících řízeních o výkonu rozhodnutí, u nichž v okamžiku nabytí účinnosti tohoto zákona již začala běžet lhůta deseti dnů pro podání námitky podle čl. 556 odst. 1 [občanského soudního řádu], disponují povinné osoby toutéž propadnou lhůtou jednoho měsíce jako v předchozím odstavci pro podání námitky na základě nových důvodů pro námitku stanovených v člancích 557 a 695 [občanského soudního řádu].
4. Vyhlášení tohoto ustanovení je dostatečným a platným oznámením pro účely poučení o počítání a lhůtách stanovených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku, přičemž k tomuto účelu není v žádném případě třeba přijetí výslovného rozhodnutí.“

7 Článek 556 odst. 1 občanského soudního řádu zní následovně:

„Pokud je exekucním titulem procesní nebo rozhodčí rozhodnutí, kterým byla uložena povinnost, nebo mediační dohoda, je osoba, proti níž byl nařízen výkon rozhodnutí, oprávněna podat proti němu písemnou námitku do deseti dnů ode dne, kdy jí bylo oznámeno usnesení nařizující výkon rozhodnutí, přičemž uvede, že provedla platbu nebo splnila to, co bylo v rozsudku, nálezů nebo smlouvě uloženo, což je povinna prokázat předložením příslušných dokladů.

Lze namítnout rovněž prekluzi návrhu na výkon rozhodnutí či ujednání a smírů uzavřených s cílem zamezit výkonu rozhodnutí, pod podmínkou, že výše uvedená ujednání a smíry byly předmětem notářského zápisu.“

8 Článek 557 občanského soudního řádu, týkající se řízení o námitce podané proti výkonu rozhodnutí založeného na mimosoudních nebo arbitrážních titulech:

„1. Pokud je výkon rozhodnutí nařízen na základě titulů uvedených v čl. 517 odst. 2 bodech 4, 5, 6 a 7, jakož i dalších dokumentů, které jsou exekucními tituly, uvedených v čl. 517 odst. 2 bodě 9, může proti nim povinná osoba podat námitku při dodržení lhůty a formy stanovených v předchozím článku, pouze uplatní-li jeden z následujících důvodů:

[...]

7) Titul obsahuje zneužívající klauzule.

2. Pokud je podána námitka uvedená v předchozím odstavci, kancelář soudu výkon rozhodnutí organizačním procesním opatřením přeruší.“

- 9 Článek 695 odst. 1 bod 4 a čl. 695 odst. 2 občanského soudního řádu znějí následovně:

„1. V řízeních podle této kapitoly může být námitce povinné osoby vyhověno pouze tehdy, opírá-li se o následující důvody:

[...]

- 4) zneužívající charakter smluvní klauzule, která je základem pro výkon rozhodnutí nebo která umožnila určit vyšší vymahatelné částky.

2. Byla-li vznesena námitka podle předchozího odstavce, přeruší kancelář soudu výkon rozhodnutí a předvolá účastníky řízení na jednání před soudem, který vydal příkaz k výkonu rozhodnutí. Předvolání k soudu musí být uskutečněno alespoň patnáct dnů přede dnem předmětného jednání. Soud na jednání vyslechne účastníky řízení, přezkoumá písemnosti, které mu byly předloženy, a druhý den vydá formou usnesení příslušné rozhodnutí.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 10 Společnost BBVA podala před nabytím účinnosti zákona 1/2013, tedy 15. květnem 2013, návrh na zahájení řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou proti D. Fernández Gabarrovi, P. Peñalva Lópezovi a C. López Durán. Toto řízení nebylo do uvedeného dne skončeno. Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru plyne, že výkon rozhodnutí se týká parkovacího místa a kůlny.
- 11 Osoby povinné ve věci v původním řízení dne 17. června 2013, tedy po uplynutí lhůty jednoho měsíce stanovené sporným přechodným ustanovením pro mimořádné incidenční podání námítky proti výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou, před vnitrostátním soudem tvrdily, že propadná lhůta upravená tímto ustanovením je v rozporu se směrnicí 93/13.
- 12 Propadná lhůta jednoho měsíce pro uplatnění zneužívající povahy klauzulí obsažených v exekučním titulu není dostatečně dlouhá k tomu, aby soudy mohly i bez návrhu přezkoumat obsah smluv o půjčce nebo o úvěru zajištěných hypotékou, která je předmětem výkonu, tím spíše k tomu, aby spotřebitelé mohli případně uplatnit případnou zneužívající povahu klauzulí těchto smluv.
- 13 Osoby povinné ve věci v původním řízení dále tvrdily, že vzhledem k tomu, že podle odstavce 4 sporného přechodného ustanovení začíná propadná lhůta jednoho měsíce běžet okamžikem oznámení představovaným vyhlášením zákona v úředním věstníku, a nikoliv individuálním oznámením, byl přístup spotřebitelů ke spravedlnosti velmi složitý, a to i s poskytnutou právní pomocí.
- 14 Předkládající soud má za to, že k tomu, aby mohl rozhodnout věc, která mu byla předložena, je nutné, aby Soudní dvůr rozhodl o slučitelnosti zásady propadné povahy procesních lhůt, úzce svázané se zásadou právní jistoty, s ochranou spotřebitele z úřední moci, která je nepromlčitelná, konstatováním úplné neplatnosti zneužívající klauzule a jejím vyjmutím ze smlouvy, jak to předpokládá směrnice 93/13, tak jak je vykládána Soudním dvorem v nedávné judikatuře.
- 15 Za těchto podmínek se Juzgado de Primera Instancia n°4 de Martorell (soud prvního stupně č. 4 v Martorellu, Španělsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Má být lhůta jednoho měsíce stanovená čtvrtým přechodným ustanovením zákona 1/2013 vykládána v tom smyslu, že je v rozporu s články 6 a 7 směrnice 93/13?“

K předběžné otázce

- 16 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda články 6 a 7 směrnice 93/13 musí být vykládány v tom smyslu, že brání takovému přechodnému vnitrostátnímu ustanovení, jakým je sporné přechodné ustanovení, které spotřebitelům, proti nimž bylo před nabytím účinnosti zákona, jehož je součástí toto ustanovení, zahájeno řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou, které nebylo do uvedeného okamžiku skončeno, stanoví propadnou lhůtu jednoho měsíce ode dne následujícího po vyhlášení uvedeného zákona pro podání námítky proti nucenému výkonu rozhodnutí vycházející mj. z údajné zneužívající povahy smluvních klauzulí.
- 17 K tomu, aby bylo možné na tuto otázku odpovědět, je třeba bez dalšího připomenout, že podle ustálené judikatury systém ochrany zavedený směrnicí 93/13 vychází z myšlenky, že se spotřebitel nachází v nerovném postavení vůči prodávajícímu nebo poskytovateli, co se týče vyjednávací síly i informovanosti (rozsudky Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, bod 44, jakož i Sánchez Morcillo a Abril García, C-169/14, EU:C:2014:2099, bod 22).
- 18 Vzhledem k takovému nerovnému postavení čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13 stanoví, že zneužívající klauzule nejsou pro spotřebitele závazné. Jedná se o kogentní ustanovení, které směřuje k nahrazení formální rovnováhy, kterou nastoluje mezi právy a povinnostmi smluvních stran smlouva, rovnováhou skutečnou, která může obnovit rovnost mezi těmito smluvními stranami (rozsudek Banco Español de Crédito, C-618/10, EU:C:2012:349, bod 40 a citovaná judikatura).
- 19 Mimoto vzhledem k povaze a důležitosti veřejného zájmu na ochraně spotřebitelů nacházejících se v takto nerovném postavení ukládá čl. 7 odst. 1 uvedené směrnice členským státům povinnost zajistit přiměřené a účinné prostředky zabraňující dalšímu používání zneužívajících klauzulí ve smlouvách, které uzavírají prodávající nebo poskytovatelé se spotřebiteli (rozsudky Banco Español de Crédito, C-618/10, EU:C:2012:349, bod 68; Kásler a Káslerné Rábai, C-26/13, EU:C:2014:282, bod 78, jakož i Unicaja Banco a Caixabank, C-482/13, C-484/13, C-485/13 a C-487/13, EU:C:2015:21, bod 30).
- 20 Soudní dvůr rovněž zdůraznil, že vnitrostátní řízení o výkonu rozhodnutí, jakými jsou i řízení o výkonu rozhodnutí týkajících se nemovitosti zatížené hypotékou, podléhají požadavkům plynoucím z ustálené judikatury, jejichž cílem je účinná ochrana spotřebitele (rozsudek Sánchez Morcillo a Abril García, C-169/14, EU:C:2014:2099, bod 25).
- 21 V souladu s touto judikaturou a především na základě rozsudku Aziz (C-415/11, EU:C:2013:164) byly zákonem 1/2013 pozměněny zejména články občanského soudního řádu související s výkonem rozhodnutí týkajících se nemovitosti zatížené hypotékou. V řízeních zahájených po nabytí účinnosti zákona 1/2013 tak nyní námitka vznesená povinnou osobou založená na zneužívající povaze smluvní klauzule a podaná v běžné lhůtě deseti dnů od oznámení aktu, jímž se nařizuje výkon rozhodnutí, umožňuje řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou přerušit až do rozhodnutí o této námitce.
- 22 V rámci této změny zákona má sporné přechodné ustanovení za účel zohlednit řízení o výkonu rozhodnutí, která v okamžiku nabytí účinnosti zákona 1/2013 již probíhala a v nichž již začala běžet, nebo dokonce uplynula lhůta deseti dnů pro podání námítky. Jak uvedl generální advokát v bodě 34 svého stanoviska, navzdory skutečnosti, že rozsudky Soudního dvora působí *ex tunc*, a tudíž ode dne nabytí účinnosti ustanovení, které je předmětem výkladu, považoval španělský zákonodárce za nutné zavést mechanismus přechodné lhůty, který by umožnil rovněž spotřebitelům, jichž se týká probíhající řízení o výkonu rozhodnutí, vznést v procesní rovině ve lhůtě stanovené španělským zákonodárcem mimořádnou incidenční námitku vycházející mj. z existence zneužívajících klauzulí.
- 23 Je třeba posoudit, zda a případně v jaké míře směrnice 93/13, tak jak je vykládána judikaturou Soudního dvora rozvinutou zejména po jeho rozsudku Aziz (C-415/11, EU:C:2013:164), brání mechanismu přechodné lhůty použitému španělským zákonodárcem a vloženému zákonem 1/2013.

- 24 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že při neexistenci harmonizace vnitrostátních mechanismů nuceného výkonu je na základě zásady procesní autonomie členských států úkolem jejich vnitrostátního práva, aby stanovilo podmínky určování lhůt pro podávání námitek v řízeních o výkonu rozhodnutí týkajících se nemovitosti zatížené hypotékou. Soudní dvůr však zdůraznil, že tyto podmínky musí splňovat dva předpoklady, a sice nesmí být méně příznivé než ty, kterými se řídí obdobné situace ve vnitrostátním právu (zásada rovnocennosti), a nesmí v praxi znemožňovat nebo nadměrně ztěžovat výkon práv přiznaných spotřebitelům unijním právem (zásada efektivity) (rozsudky, Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, bod 50, a Barclays Bank, C-280/13, EU:C:2014:279, bod 37).
- 25 K zásadě rovnocennosti je nutno uvést, že Soudní dvůr nemá k dispozici žádnou informaci, která by byla s to vyvolat pochybnosti o souladu sporného přechodného ustanovení s touto zásadou.
- 26 Co se týče zásady efektivity, Soudní dvůr již rozhodl, že každý případ, v němž vyvstává otázka, zda vnitrostátní procesní ustanovení znemožňuje nebo nadměrně ztěžuje použití unijního práva, musí být analyzován s přihlédnutím k místu tohoto ustanovení v řízení jako celku, k jeho průběhu a zvláštnostem u různých vnitrostátních soudních orgánů. Z tohoto hlediska je třeba zohlednit základní zásady vnitrostátního právního systému, jako například zásadu ochrany práva na obhajobu, zásadu právní jistoty a řádný průběh řízení (rozsudek Sánchez Morcillo a Abril García, C-169/14, EU:C:2014:2099, bod 34 a citovaná judikatura).
- 27 Tyto aspekty zmíněné výše uvedenou judikaturou je třeba zohlednit při analýze lhůty dotčené ve věci v původním řízení. Jak uvedl generální advokát v bodě 45 svého stanoviska, tato analýza musí být rozdělena na dvě části týkající se délky propadné lhůty stanovené zákonodárcem a podmínek pro zahájení běhu uvedené lhůty.
- 28 Co se týče zaprvé délky této lhůty, je třeba uvést, že podle ustálené judikatury je stanovení přiměřených propadných lhůt pro podání žaloby v souladu s unijním právem, a to v zájmu právní jistoty. Povaha těchto lhůt totiž není taková, aby v praxi znemožňovala nebo činila příliš obtížným výkon práv přiznaných unijním právním řádem (rozsudek Asturcom Telecomunicaciones, C-40/08, EU:C:2009:615, bod 41 a citovaná judikatura).
- 29 Soudní dvůr rovněž konstatoval, že poskytnutá lhůta musí být z věcného hlediska dostatečná k přípravě a podání účinného opravného prostředku (v tomto smyslu viz rozsudek Samba Diouf, C 69/10, EU:C:2011:524, bod 66).
- 30 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že lhůta jednoho měsíce byla jako výjimka zavedena přechodným ustanovením, které mělo spotřebitelům, které jsou povinnými osobami v řízeních o výkonu rozhodnutí, v rámci nichž již začala běžet nebo uplynula běžná lhůta deseti dnů pro podání námitek, umožnit v rámci téhož řízení uplatnit nový důvod námitky, který nebyl právní úpravou předvídan v okamžiku zahájení dotčeného řízení.
- 31 Z tohoto důvodu je třeba mít za to, že vzhledem k místu sporného přechodného ustanovení v celém řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou propadná lhůta jednoho měsíce pro vznesení mimořádné incidenční námitky patrně v zásadě není z věcného hlediska nedostatečná pro přípravu a podání účinného opravného prostředku a jeví se jako odůvodněná a přiměřená ve vztahu k předmětným právům a zájmům.
- 32 Z toho plyne, že sporné přechodné ustanovení nemůže být, pokud jde o délku lhůty pro vznesení námitky poskytnuté spotřebiteli v rámci řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou, které v okamžiku nabytí účinnosti zákona 1/2013 již probíhalo, považováno za porušující zásadu efektivity.

- 33 Co se týče zadruhé analýzy druhé části charakteristik lhůty dotčené ve věci v původním řízení týkající se podmínek zvolených zákonodárcem pro zahájení běhu uvedené lhůty, je třeba uvést následující úvahy.
- 34 Především není sporu o tom, že zákon 1/2013 o prostředcích posílení ochrany hypotečních dlužníků, restrukturalizaci dluhů a o sociálním bydlení, jehož součástí sporné přechodné ustanovení je, zakotvuje zákonný rámec s obecnou působností. Tento zákon nabyl účinnosti dnem svého vyhlášení v *Boletín Oficial del Estado* (BOE).
- 35 Tento zákon, jehož předmětem je zvýšená ochrana občanů v široké řadě situací souvisejících s hypotečními úvěry, výslovně ošetřuje i situaci spotřebitelů, proti kterým je v okamžiku nabytí účinnosti tohoto zákona vedeno řízení o výkonu rozhodnutí týkající se jejich majetku.
- 36 Tito spotřebitelé přitom byli v okamžiku zahájení proti nim směřujícího řízení o výkonu rozhodnutí prostřednictvím individuálního oznámení, které jim bylo osobně zasláno, informováni o právu vznést v lhůtě deseti dnů od tohoto oznámení námitku proti výkonu rozhodnutí.
- 37 Toto oznámení, předcházející nabytí účinnosti zákona 1/2013, však neobsahovalo informace o právu uvedených spotřebitelů vznést námitku proti výkonu rozhodnutí, v níž by uplatňovali zneužívající povahu smluvní klauzule, která je základem pro výkon rozhodnutí, jelikož taková možnost byla do čl. 557 odst. 1 bodu 7 občanského soudního řádu vložena až zákonem 1/2013.
- 38 Za těchto podmínek nemohli spotřebitelé zejména s ohledem na zásady ochrany práva na obhajobu, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání rozumně očekávat možnost využít novou příležitost ke vznesení námítky, nebyli-li o tom informováni stejnou procesní cestou, jakou obdrželi původní informaci.
- 39 V důsledku toho je třeba uvést, že sporné přechodné ustanovení zákona 1/2013 tím, že stanoví, že propadná lhůta začíná v projednávaném případě běžet, aniž byli dotčení spotřebitelé osobně informováni o možnosti uplatnění nového důvodu pro vznesení námítky v rámci řízení o výkonu rozhodnutí, které bylo zahájeno před nabytím účinnosti uvedeného zákona, nemůže zajistit plné využití této lhůty, a tedy účinný výkon nového práva přiznaného dotčenou změnou zákona.
- 40 Vzhledem k průběhu, jedinečnosti a komplexnosti tohoto řízení, jakož i použitelných právních předpisů, totiž existuje značné riziko, že uvedená lhůta uplyne, aniž budou moci dotčení spotřebitelé účinně a užitečně uplatnit svá práva před soudem, zejména z důvodu, že neznají nebo ve skutečnosti přesně nevnímají přesný rozsah těchto práv (v tomto smyslu viz rozsudek Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, bod 58 a citovaná judikatura).
- 41 Je tudíž třeba dojít k závěru, že sporné přechodné ustanovení porušuje zásadu efektivity.
- 42 Ve světle všech předchozích úvah je třeba na položenou otázku odpovědět, že články 6 a 7 směrnice 93/13 musí být vykládány v tom smyslu, že brání takovému přechodnému vnitrostátnímu ustanovení, jako je sporné přechodné ustanovení, které spotřebitelům, proti nimž bylo před nabytím účinnosti zákona, jehož je součástí toto ustanovení, zahájeno řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou, které nebylo do uvedeného okamžiku skončeno, stanoví propadnou lhůtu jednoho měsíce ode dne následujícího po vyhlášení uvedeného zákona pro podání námítky proti nucenému výkonu rozhodnutí vycházející mj. z údajné zneužívající povahy smluvních klauzulí.

K nákladům řízení

- 43 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Články 6 a 7 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládány v tom smyslu, že brání takovému přechodnému vnitrostátnímu ustanovení, jako je sporné přechodné ustanovení, které spotřebitelům, proti nimž bylo před nabytím účinnosti zákona, jehož je součástí toto ustanovení, zahájeno řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou, které nebylo do uvedeného okamžiku skončeno, stanoví propadnou lhůtu jednoho měsíce ode dne následujícího po vyhlášení uvedeného zákona pro podání námítky proti nucenému výkonu rozhodnutí vycházející mj. z údajné zneužívající povahy smluvních klauzulí.

Podpisy.